

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124372438
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:6124372438.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D., o zaplatenie 4.889,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 100,- eur **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 1.360,56 eur a úrok z omeškania vo výške 7,15 % ročne zo sumy 1.360,56 eur od 21.11.2025 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania, s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

IV. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28.08.2024 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“), v ktorom žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 4.889,43 eur, úrok vo výške 1.992,78 eur, úrok z omeškania 5,20 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.835,43 eur od 18.07.2023 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 221,64 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 08.08.2022 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli okrem iného Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s úrokmi, poplatkami a inými peňažnými plneniami podľa zmluvných dokumentov. V žalobe tvrdil, že žalovaný úver riadne a včas nesplácal a keďže ani na upozornenie na jeho omeškanie a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nijako nereagoval, vyhlásil žalobca ku dňu 17.07.2023 podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ predčasnú splatnosť úveru. Podľa žalobcu jednotlivé splátky žalovaného, ako aj spôsob ich započítania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sú uvedené v aktuálnom stave úveru vyhotovenom z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s § 40 ods. 8 a 9 zákona o bankách v časti zaplatené splátky. Po zosplatnení úveru žalovaný podľa tvrdení žalobcu

nezaplatil nič. Žalobou si uplatňuje voči žalovanému nesplatenú istinu úveru predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutou istinou 5.000,- eur a úhradami žalovaného započítanými na istinu, tiež zákonné úroky z omeškania od dátumu poskytnutia úveru do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a z nesplatennej istiny od dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do zaplatenia, tiež zmluvné úroky, pričom pri riadnom plnení povinností by žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 2.283,49 eur, a nakoľko na úroky boli započítané platby vo výške 290,71 eur, uplatňuje si úroky z istiny vo výške 1.992,78 eur. Tiež uplatňuje nárok na zaplatenie bankových poplatkov vo výške spolu 54,- eur účtovaných v zmysle zmluvy a sadzovníka poplatkov a náklady predžalobnej výzvy ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere spolu s obchodnými podmienkami účinnými ku dňu jej uzatvorenia, VOP a sadzovníkom, listinu „Aktuálny stav úveru“, upozornenie na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru s potvrdením o odoslaní, oznámenie žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti s potvrdením o odoslaní.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 10.09.2024 vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a nakoľko žalobca po výzve súdu navrhol v súlade s § 10 zákona o upomínacom konaní pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 10 ods. 3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu a nedoručený platobný rozkaz sa zo zákona (§ 10 ods. 3 zák. o upomínacom konaní) zrušil. Na tunajšom súde konanie je vedené pod spisovou značkou 3Csp/13/2025.

5. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 09.07.2025, písomne nevyjadril.

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 28.10.2025, o odročenie pojednávania nežiadal, súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti poukazujúc na právny stav úveru a hospodárnosť konania. Zároveň oznámil, že z dôvodu čiastočnej úhrady sumy 100,- eur žalovaným po podaní žaloby, dňa 22.04.2025, ktorá bola započítaná na úhradu istiny, berie čo do zaplatenia sumy 100,- eur žalobu späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť. Súd v súlade s ust. § 180 CSP rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Spolu s predvolaním na pojednávanie súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení tak, že uvedie, ako a z akých prostriedkov hradil sa tu poplatok za poskytnutie úveru a aby predložil dôkaz, že reálne poskytnutá - vyplatená žalovanému žalobcom bola suma 5.000,- eur. Zároveň ho vyzval doplniť rozhodujúce skutočnosti a skutkové tvrdenia tak, že uvedie, či a ako bola pred uzavretím zmluvy skúmaná bonita žalovaného, jeho schopnosť splácať úver, na základe akých dokladov bola skúmaná, ak bola skúmaná a predložiť všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovaného a uviesť, akú sumu peňažných prostriedkov žalovaný celkovo reálne uhradil od uzavretia zmluvy doposiaľ (súčet všetkých uskutočnených úhrad).

8. Na túto výzvu žalobca reagoval tak, že výšku poskytovanej a čerpanej sumy potvrdzuje dokument Aktuálny stav úveru, kde sa v spodnej časti nachádzajú údaje o uskutočnených čerpaniach a z ktorého je podľa žalobcu zrejmé, že žalovanému bol poskytnutý úver jednorazovo vo výške 5.000,- eur a že žalobca si z poskytnutej sumy neuplatnil poplatok za poskytnutie úveru. Tento bol podľa žalobcu zaplatený zo strany žalovaného formou zaplatenia splátky k 08.08.2022, čo preukazuje zoznam zaplatených splátok na strane 1 a strane 2 listiny Aktuálny stav úveru. Zároveň poukázal na bod 2.3 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kde je uvedený podrobný rozpis splátok a žalovaný sa zaviazal zaplatiť tento poplatok ako splátku č. 0, k čomu aj došlo, preto by podľa neho výška poskytnutého úveru nemala byť sporná. Žalobca v ďalšej časti vyjadrenia uviedol, ako skúmal pred poskytnutím úveru platobnú schopnosť žalovaného a k požiadavke na uvedenie celkovej výšky platieb uviedol, že žalovaný súhrne vrátane poplatku za poskytnutie úveru a poistného zaplatil sumu 550,28 eur, z čoho suma 50,- eur bola určená na úhradu poplatku za poskytnutie úveru, 36,- eur na poistné, 9,- eur na poplatok za upomienku, 164,57 eur bolo započítaných na istinu a 290,72 eur na úroky. Záverom uviedol, že stretol sa s posúdením súdu v obdobnej veci, kde súd vyslovil predpoklad neplatnosti zosplatenia úveru z dôvodu absencie

špecifikácie splátky v upozornení veriteľa na možnosť zosplatenia, s vyššie uvedeným názorom sa však nestotožňuje, také stanovisko považuje za neprijateľné. Poukázal na to, že zmluva uzavretá so žalovaným obsahuje v bode 2.3 podrobný rozpis splátok, bol mu tak od počiatku známy jeho záväzok vo veľmi podrobnom rozsahu, preto špecifikácia sumy o omeškaní v kontexte poznania každej jednej splátky, jej splatnosti, výšky, ako aj vnútornej skladby napĺňa požiadavku jasnosti, zrozumiteľnosti právneho úkonu upozornenia pred zosplatením voči spotrebiteľovi. Vníma tieto skutočnosti vo vzťahu k rozhodovacej praxi ako osobitosti hodné odklonu, no ak by sa aj súd nestotožnil s jeho daným názorom, je podľa neho jeho povinnosťou posúdiť celý nárok a skúmať ho aj po vzhľadnutí neplatnosti zosplatenia, a preto by mal v takom prípade posúdiť oprávnenosť nároku čo do rozsahu nezaplatených splatných splátok za obdobie od 20.04.2023 do rozhodnutia vo veci samej.

9. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že vie, o akú zmluvu sa jedná, kým mu žil otec, splácali to, keď mu vyjde práca v Nemecku, vedel by úver splácať ďalej, momentálne len nižšie splátky, ale ak mu vyjde sľúbená práca, tak aj vyššie.

10. Pri svojom výsluchu uviedol, že zmluvu uzatváral v banke, na pobočke, netrvalo to dlho, jednu alebo dve hodiny. Úver bol mu vyplatený tak, že on žiaden poplatok pri jeho poskytnutí neplatil, iba banka jemu poskytla peniaze. Keďže úhrady splátok realizoval za neho otec, nevie presne, koľko bolo zaplatené, ale môže to byť suma uvádzaná žalobcom, že v januári 2023 sa ešte zaplatilo, vo februári potom nie, až v marci, lebo vo februári 2023 otcovi zistili nádor, riešili vtedy toto. Od poslednej úhrady v apríli 2025 neplatil nič, ani teraz pred pojednávaním. Tiež uviedol, že mal so žalobcom ešte jednu zmluvu, tiež je to na súde, tam zaplatil 3 splátky, ale tu len jednu v apríli, momentálne je nezamestnaný, pomáha mu brat a mama. Požiadal o povolenie splátok, s tým, že aktuálne na záväzky z tejto zmluvy vie platiť sumu najviac 100,- eur mesačne.

11. Keďže čo do zaplatenia sumy 100,- eur vzal žalobca žalobu späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, a teda súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa nevyžadoval, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby bez ďalšieho zastavil (prvý výrok rozsudku).

12. Čo sa týka zvyšku nároku, súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, výsluchom žalovaného, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP) a zistil tento skutkový stav:

13. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o úvere predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere Pôžička od 365“ (č. I. 21 až 24 spisu). V ňom sú v článku 1. ako zmluvné strany označení 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 a ako klient - dlžník je tam označený žalovaný. Pod týmto označením zmluvných strán je článok 2. zmluvy označený ako „predmet ZoÚ a základné parametre spotrebiteľského úveru“ a v ňom je uvedené, že druh spotrebiteľského úveru je bezúčelový úver, výška schváleného úveru že je 5.000,- eur, fixná úroková sadzba je 9,90 % ročne, dátum splatnosti prvej mesačnej splátky že je 20.09.2022, dátum každej ďalšej splátky je k 20. dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky je 81,88 eur, z čoho 75,88 eur je anuitná splátka istiny a úrokov a 6,- eur sú mesačné náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver, výška poslednej mesačnej splátky že je 80,89 eur, počet mesačných splátok úveru je 96. Ako termín konečnej splatnosti úveru je tam uvedený dátum 20.08.2030. Ďalej je tam uvedené, že RPMN je 13,20 % p. a., priemerná hodnota RPMN na trhu že je 8,97 % p. a. a celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť, že je 7.909,49 eur. V zmluve je uvedená tiež odplata za poskytnutie úveru (12,34 %) a najvyššia prípustná hodnota odplaty (17,94 %). Tiež je tam uvedené, cit. „Poplatok za poskytnutie úveru pri čerpaní na účet v Banke vo výške 50,- eur.“ Priamo v zmluve, v jej článku 2.3, sú uvedené termíny splatnosti a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky pri splácaní úveru v zmysle ZoÚ. Ako prvá položka s označením splátka číslo 0 je tam uvedená suma 50,- eur splatná dňa 08.08.2022, započítaná na poplatky, s tým, že zostatok istiny po inkase tohto poplatku je 5.000,- eur. Pri mieste určenom na podpis zmluvy sú uvedené podpisy s dodatkom, že banka aj žalovaný zmluvu podpísali v Bardejove dňa 08.08.2022.

14. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 31.07.2024“ predloženej žalobcom súd zistil, že ako uskutočnené čerpanie je tam zaznamenané čerpanie sumy 5.000,- eur dňa 08.08.2022. Ďalej je tam miesto pre zaznamenávanie dátumov a výšky úhrad splátok úveru žalovaným, pričom z výpisu vyplýva, že dňa 08.08.2022 uhradený mal byť poplatok 50,- eur, následne žalovaný úhrady na úver realizoval len v období do 14.03.2023, kedy zaplatil sumu spolu 500,28 eur. Spolu teda ako zaplatená evidovaná je tam suma 550,28 eur (500,28 eur + poplatok 50,- eur). Z týchto úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 164,57 eur, čím ako neuhradená istina ostala evidovaná suma 4.835,43 eur. Po podaní žaloby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 100,- eur dňa 22.04.2025, čo tento sám potvrdil. Listom označeným ako „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 20.06.2023 žalobca žalovaného upozornil na omeškanie v splácaní a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, keď uviedol, že ku dňu 20.06.2023 je pohľadávky banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 348,52 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 303,52 eur, poplatkov vo výške 27,- eur a poisťného 18,- eur a listom - Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.07.2023 mu oznámil, že úverová pohľadávka sa ku dňu 17.07.2023 stala predčasne splatnou, pričom ho súčasne vyzval na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 5.058,25 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Žalobca doručovanie obidvoch písomností žalovanému na adresu uvedenú v úverovej zmluve (Petrová 111) preukázal, a to predložením poštových podacích hárkov – e-Potvrdeniek so zaznamenaným pohybom zásielky, ako aj fotokópiou doručienky zo dňa 20.07.2023. Výzva na úhradu dlžnej sumy bola vychádzajúc z predloženej doručienky na č. I. 13 spisu doručená žalovanému dňa 20.07.2023 a upozornenie bolo mu doručené dňa 23.06.2023 (viď doklad na č. I. 12 spisu).

15. Žalobou uplatnený nárok žalobca v žalobe právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie spotrebiteľského úveru. Keďže žalobca je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, čo vyplýva tak z jej obsahu ako aj označenia, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase, keď došlo k uzavretiu zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

16. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami (08.08.2022) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

18. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

19. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 2 písm. l) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

22. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

23. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 08.08.2022 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 08.08.2022 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Žaloba žalobcu a v nej uplatnené nároky vychádzajú z predpokladu, že žalobcovi vznikol nárok na úroky a poplatky za daný úver. Výsledky vykonaného dokazovania však priviedli súd k záveru, že je potrebné vychádzať z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodov uvedených v § 11 ods.1 ZoSÚ, lebo v zmluve nie sú zákonným spôsobom a správne uvedené náležitosti predpísané v § 9 ods.2 písm. e/ a h/ ZoSÚ.

27. Žalobca predložením úverovej zmluvy zo dňa 08.08.2022 preukázal, že uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zákonom predpísanej písomnej forme. Ako výška úveru (náležitosť predpísaná v § 9 ods. 2 písm. e/ zákona) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená suma 5.000,- eur. V zmluve v čl.2.2 bolo uvedené, že za poskytnutie úveru platí sa poplatok vo výške 50,- eur „pri čerpaní na účet v banke“. Žalobca po výzve súdu, aby uviedol, z akých prostriedkov hradil sa tu poplatok za poskytnutie úveru a aby predložil dôkaz, že reálne poskytnutá – vyplatená žalovanému bola suma 5.000,- eur, poukázal na listinu Aktuálny stav úveru a bod 2.3 zmluvy, kde je uvedená ako nultá splátka suma daného poplatku. Žalobca nepreukázal, žeby daný poplatok hradil žalovaný z vlastných, iných ako úverových prostriedkov, ktorý to pri svojom výsluchu poprel a z predložených listín je zrejmé, že zo sumy 5.000,- eur žalobca automaticky inkasoval poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur a tak reálne žalovanému vyplatená, poskytnutá k využitiu bola len suma 4.950,- eur. Napriek tomu ale ako splácaná a úročená istina po inkasovaní poplatku vo výške 50,- eur je v zmluve uvedená suma 5.000,- eur. K poukazu žalobcu na listinu Aktuálny stav úveru a bod 2.3 zmluvy súd uvádza, že z nich vyplýva, že zo sumy 5.000,- eur bol hneď pri poskytnutí úveru inkasovaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur, jeho automatické inkasovanie je predpokladané priamo v zmluve ako splátka č. 0. Je teda zrejmé, že k poskytnutiu úveru došlo v skutočnosti tak, že zo sumy 5.000,- eur žalobca časť vo výške 50,- eur použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Podľa názoru súdu započítanie poplatku za poskytnutie úveru do celkovej výšky úveru, v dôsledku čoho reálne žalovanému ako spotrebiteľovi bola k dispozícii daná suma len 4.950,- eur a nie suma 5.000,- eur uvedená ako výška úveru nemá zákonnú oporu, v dôsledku čoho údaj o celkovej výške úveru uvedený v zmluve je zjavne nesprávny, čím nie je

dodržaná táto zákonom predpísaná náležitosť, čo je prvý dôvod, pre ktorý sa podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. e) ZoSÚ jedná o bezúročný a bezpoplatkový úver.

28. V zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 4/2022 bol pod číslom R 49 publikovaný judikát so záverom, cit. „Celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru.“ Jednalo sa o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k banke (rozsudok zo dňa 30.06.2022 sp.zn.9Cdo 287/2021), v ktorom najvyšší súd okrem iného jasne uviedol, že cit. „Pokiaľ je teda predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy...Navýše v dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru....Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy. Za tohto stavu bol preto správny záver súdov nižších inštancií, že úverová zmluva neobsahuje správne údaje v zmysle § 9 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa a rovnako správne uplatnili aj sankciu za porušenie tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona.“

29. Keďže v tu súdanej veci ide o absolútne rovnaký prípad poskytnutia úveru žalobcom, z ktorého bol inkasovaný poplatok za poskytnutie úveru, ako posudzoval najvyšší súd, súd plne odkazuje na uvedené závery. Pre úplnosť treba uviesť, že z hľadiska posúdenia, či je v zmluve správne vyjadrená a uvedená zákonná náležitosť - celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie je úplne irelevantné, či poplatok za poskytnutie úveru má oporu priamo v základných podmienkach zmluvy, či bol tam zrozumiteľne a výslovne uvedený, či musel byť teda žalovanému zrejmy a podobne. Súd nijako nespochybňuje ani to, že za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa (§ 499 Obchodného zákonníka). Problém nie je v samotnom dojednaní poplatku ani v jeho výške. Problémom v danom prípade je, ako to uviedol aj najvyšší súd, to, že poplatok za poskytnutie úveru patrí medzi náklady úveru, v žiadnom prípade preto nemôže byť poňatý do samotnej výšky úveru a ak sa tak stalo a ak ako výška úveru je v zmluve uvedená suma 5.000,- eur, hoci v skutočnosti spotrebiteľ dostáva od veriteľa reálne len 4.950,- eur, potom je v zmluve údaj o výške úveru uvedený nesprávne, čo samo o sebe má za následok, že jedná sa bez ďalšieho o bezúročný a bezpoplatkový úver, keďže pre taký záver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch postačuje absencia aj len jednej zo zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom aj nesprávne alebo zavádzajúce uvedenie niektorej z tých náležitostí, absencia ktorej spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, má rovnaké následky, ako keby tento údaj nebol uvedený vôbec.

30. Je zrejmé, že tu bolo uvedenie čerpanej sumy 5.000,- eur v listine Aktuálny stav úveru len čisto formálne, administratívne, nakoľko dialo sa tak pri automatickom inkasovaní poplatku 50,- eur, a teda reálnom poskytnutí k využitiu sumy len 4.950,- eur. Tu reálne žalovanému na účet poskytnutá bola k využitiu len suma úveru vo výške 4.950,- eur, a tak uvedená peňažná suma mala byť podľa názoru súdu uvedená ako celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru. Poplatok za poskytnutie úveru už z logiky veci nie je plnením veriteľa dlžníkovi, ale plnením dlžníka veriteľovi, preto podľa názoru súdu nemožno ho poňať do údajov o celkovej výške spotrebiteľského úveru. Sú to náklady spojené s poskytnutím úveru, mali byť preto zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, avšak v žiadnom prípade nie do výšky úveru. V dôsledku takého usporiadania mal žalovaný napr. povinnosť platiť úroky nielen zo skutočne poskytnutého úveru, ale aj z nákladov súvisiacich s poskytnutím úveru (keďže úroky mu žalobca od počiatku počítal zo sumy 5.000,- eur). Podľa názoru súdu tá istá suma nemôže byť súčasťou úveru a zároveň aj súčasťou nákladov spojených s poskytnutím úveru, resp. inak povedané, náklady spojené s poskytnutím úveru nie sú úverom poskytnutým spotrebiteľovi. Akékoľvek obchádzanie kogentnej zákonnej definície výšky spotrebiteľského úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nie je možné hodnotiť inak než

obchádzanie zákona. K tomu podporne pozri aj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2017 sp. zn.20Co/126/2016, kde bol riešený obdobný prípad so záverom, že ide o obchádzanie zákona.

31. Údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve (5.000,- eur) tak súd nepovažuje za správny, čo v zmysle § 9 ods. 2 písm. e) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

32. Vo vzťahu k uvedenému súd poukazuje na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a.s., ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Podľa Súdneho dvora do celkovej výšky úveru v zmysle čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet závisí od celkovej výšky úveru (body 86. a 87. rozsudku).

33. Aj legálna definícia pojmu celková výška spotrebiteľského úveru obsiahnutá v § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že sa ňou na účely tohto zákona rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Podľa názoru súdu už na prvý pohľad je zřejmé a logické, že do celkovej výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru nemožno započítať plnenia, ktoré nie sú skutočným plnením veriteľa dlžníkov, ale majú byť v skutočnosti plnením dlžníka veriteľovi, a teda sú nákladmi úveru. Patria teda do odplaty za úver, preto nemožno ich uvádzať v rámci výšky poskytnutého úveru. Uvedený názor a výklad podľa názoru súdu potvrdzuje aj § 9 ods. 14 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov.

35. Krajský súd v Prešove už pred viac ako desiatimi rokmi, v rozsudku z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011 formuloval názor, v zmysle ktorého je neprijateľný taký postup pri uzatvorení úverovej zmluvy a také jej ustanovenie, ktoré veriteľovi umožňuje inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. V zmysle predmetného rozsudku cit. „je poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru...Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške a úroky sa pritom počítali aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov.“

36. Aj v tu súdenej veci pritom zo žalobcom predložených dokladov vyplýva, že žalobca aj po zinkasovaní sumy 50,- eur za „zostatok istiny v eur“ považoval sumu 5.000,- eur (viď aj prvý riadok v článku 2.3 Zmluvy), hoci poskytol žalovanému reálne len sumu 4.950,- eur, aj do celkovo splatnej sumy - celkovej čiastky, ktorú má klient zaplatiť poňal ako istinu sumu 5.000,- eur a započítal do nej k tomu ešte aj poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur, čiže tú istú sumu dvakrát a účtoval si úrok aj z poplatku za poskytnutie úveru, teda zo sumy, ktorú žalovanému k využitiu nikdy neposkytol.

37. Náležitosťou zmluvy, ktorej nedodržanie zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, je navyše v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) zákona aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

38. V zmluve je ako celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť, uvedená suma 7.909,49 eur. Avšak ani tento údaj podľa názoru súdu nie je uvedený v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške. Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom - informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa pravdivo informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek

údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejmé aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 – vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa.

39. Súd poukazuje na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.05.2024 sp. zn. 9Cdo/4/2022 (viď bod 20 jeho odôvodnenia), podľa ktorého aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods.2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže mať za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov.

40. Ako celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť, je v zmluve uvedená suma 7.909,49 eur zodpovedajúca tomu, že podľa zmluvy žalovaný mal zaplatiť 95 splátok po 81,88 eur (spolu 7.778,60 eur) a 96-tu splátku v sume 80,89 eur, čo je v splátkach suma spolu 7.859,49 eur (7.778,60 eur + 80,89 eur) a po pripočítaní poplatku za poskytnutie úveru 50,- eur ide o sumu 7.909,49 eur. Súčasťou žalobcom predloženej zmluvy je v článku 2.3 rozpis jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky pri splácaní úveru, kde sa nachádza podrobný rozpis tejto sumy. Z neho vyplýva, že zaplatenie sumy 50,- eur ako poplatku za poskytnutie úveru žalobca od žalovaného požadoval 2-krát, teda raz ako súčasť poskytnutej „výšky úveru“ a raz ako „náklad“ úveru, čo je neprípustné a samo osebe potvrdzuje nesprávne uvedenie zmluvných náležitostí celková výška úveru a celkovo splatná suma. Podľa uvedeného rozpisu totiž žalovaný mal v splátkach zaplatiť na úrokoch sumu spolu 2.283,49 eur, na poistnom sumu spolu 576,- eur, na istine sumu spolu 5.000,- eur a na poplatkoch sumu 50,- eur, spolu sumu 7.909,49 eur. Z uvedeného rozpisu je teda zrejmé, že táto suma má pozostávať okrem iného z istiny 5.000,- eur a tiež z poplatku za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur. Avšak ako už bolo uvedené, keďže už v samotnej sume 5.000,- eur je započítaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur, tak potom je zrejmé a nepochybné, že do celkovo splatnej sumy je tento poplatok započítaný duplicitne, dvakrát, jednak ako súčasť istiny 5.000,- eur a potom ešte raz ako poplatok za poskytnutie úveru v rámci „poplatkov“. Z článku 3.1 zmluvy upravujúceho poplatky súvisiace s poskytnutým úverom nevyplýva nárok na dva takéto poplatky, je tam dojednanie len o jednom poplatku za poskytnutie úveru vo výške 1 % z výšky čerpaného úveru, z povahy daného úveru vyplýva, že akýkoľvek ďalší taký spracovateľský poplatok ani nemôže mať opodstatnenie, preto jeho duplicitným započítaním je aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa názoru súdu nesprávny.

41. Podľa legálnej definície v § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa na účely tohto zákona rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

42. Je tak podľa názoru súdu zrejmé, že duplicitné započítanie poplatku za poskytnutie úveru jednak do celkovej výšky spotrebiteľského úveru (keďže uvedená bola suma 5.000,- eur, teda aj s týmto poplatkom), ako aj do celkových nákladov spotrebiteľa (keďže do celkovo splatnej sumy bol poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur započítaný ešte raz), nie je súladné so zákonom o spotrebiteľských úveroch a má za následok že sa jedná v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. e) a h) ZoSÚ o bezúročný a bezpoplatkový úver.

43. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky, ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať

za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tomto prípade nedostatky zmluvy (nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru a celkovo splatnej sumy) sú také závažné, že bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku.

44. Uvedené potvrdzuje aj už spomenutý rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 veci C-377/14 (Radlinger a Radlingerová proti FINWAY, a.s.), ktorý v bode 90 výslovne uvádza, cit. "Ako sa uvádza v odôvodneniach 31 a 43 smernice 2008/48, informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má preto podstatný význam. Na jednej strane táto informácia prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úverov. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2004, Cofinoga, C-264/02, EU:C:2004:127, bod 26, a uznesenie zo 16. novembra 2010, Pohotovosť, C-76/10, EU:C:2010:685, bod 70).

45. O tom, že ide o kľúčové údaje, svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č. 279/2017 Z. z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES"), ostáva správne uvedenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ak tam nie je uvedená celková výška spotrebiteľského úveru.

46. Prípady, kedy súčasťou istiny úveru sú aj náklady spojené s poskytnutím úveru judikatúra (viď napr. vyššie uvedené uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/126/2016) už vo viacerých prípadoch kvalifikovala ako nekalú obchodnú praktiku zdôrazňujúc následne ten aspekt, že výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a o takýto prípad ide aj vtedy, ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

47. Navyše, ak žalobca na základe zmluvy poskytol žalovanému reálne sumu len 4.950,- eur a ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítal, akoby mu poskytol 5.000,- eur, znamená to, že v neprospech spotrebiteľa uviedol RPMN v nižšom percentuálnom vyjadrení, než mal, v dôsledku čoho v zmluve uviedol v neprospech spotrebiteľa nesprávnu, zavádzajúcu RPMN a nesprávne tým uviedol aj celkovú výšku úveru, pričom táto nesprávnosť, ako už bolo uvedené, má rovnaké dôsledky, ako keby údaj o RPMN a údaj o celkovej výške úveru neboli uvedené vôbec, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na základe § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. e) a h) tohto zákona. Ak údaje (RPMN, celkové náklady spotrebiteľa) nie sú v zmluve uvedené zrozumiteľne, určito a vzájomne si neodporujú, je to akoby tam neboli uvedené vôbec (absolútna neplatnosť). Aj zákon o spotrebiteľských úveroch rozlišuje uvedené prípady, keď v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) sankcionuje jednak neuvedenie RPMN v zmluve vôbec (kam patrí logicky aj prípad, kedy je údaj o nej síce v zmluve uvedený, ale neurčito, nezrozumiteľne a vnútorne rozporne, teda v rozpore s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho sa naň hľadí, ako keby tam uvedený nebol vôbec) a zároveň v zmysle d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

48. Súd vo vzťahu k tomuto svojmu záveru poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/102/2019 zo dňa 28.05.2020, ktorý sa týka obdobnej úverovej zmluvy inej banky. V ňom krajský súd okrem iného uviedol, cit. „celková výška úveru je čiastkou, ktorú veriteľ reálne dá dlžníkovi k dispozícii. Za takúto čiastku nie je možné považovať sumu, ktorú by dlžník mohol vyčerpať, ale bola započítaná na úhradu akejkoľvek platby, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi. V takom prípade totiž takáto čiastka (platba pre veriteľa) nie je daná do dispozičnej sféry dlžníka, ale zostáva v dispozičnej sfére veriteľa... Základným zmyslom uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je výpočtom časovej hodnoty budúcich plnení je možnosť spotrebiteľa porovnať cenu spotrebiteľských úverov ponúkaných na finančnom trhu. V tomto zmysle je podstatnou informáciou pre rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť zo záväzkového vzťahu, musí byť preto uvedená správne... Ak žalobca na základe zmluvy poskytol

žalovanému reálne sumu 1.900 eur a ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítal ako by mu poskytol 2.000 eur, znamená to, že v neprospech spotrebiteľa uviedol RPMN v nižšom percentuálnom vyjadrení než mal, v dôsledku čoho v zmluve uviedol v neprospech spotrebiteľa nesprávnu, zavádzajúcu RPMN a nesprávne tým uviedol aj celkovú výšku úveru, pričom táto nesprávnosť, ako už bolo uvedené, má rovnaké dôsledky, ako keby údaj o RPMN a údaj o celkovej výške úveru neboli uvedené vôbec, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na základe § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) tohto zákona.“

49. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na aktuálne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove (napr. sp. zn. 7CoCsp/41/2021, 7CoCsp/37/2023, 2CoCsp/51/2021, 13CoCsp/1/2024 alebo 2CoCsp/14/2022) alebo rozsudky Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/11/2021, či 2CoCsp/4/2024 rovnako potvrdzujúce záver o nesprávne uvedenej výške úveru takýmto spôsobom, ako k tomu došlo aj v tu prejednávanej veci.

50. Aplikácia vyššie uvedených záverov bola premietnutá už aj v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR, a to jednak v už spomínanom rozsudku sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 30.06.2022, ako aj v uznesení sp. zn. 4Cdo/130/2022 zo dňa 24.10.2023 a tiež rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/29/2023 zo dňa 28.06.2023, ako aj v rozhodnutiach pod sp. zn. 2Cdo/165/2020, sp. zn. 4Cdo/93/2023, sp. zn. 4Cdo/322/2020 a sp. zn. 7Cdo/31/2022, čo je potrebné už považovať za súčasť ustálenej rozhodovacej praxe. Vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR priamo riešili situáciu (nielen hypoteticky), že bolo preukázané poskytnutie sumy úveru na účet a z nej došlo k zinkasovaniu sumy v prospech veriteľa.

51. Vychádzajúc z vyššie uvedenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR súd je toho názoru, že Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 28. júna 2023 sp. zn. 4Cdo/29/2023 vyslovil záver, že (viď body 21 a 22 odôvodnenia) „Na to, aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť podľa názoru dovolacieho súdu údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarca chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je aj údaj o výške úveru, ktorého definíciu podáva ustanovenie § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o výške skutočne poskytnutého úveru, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzok z hľadiska nákladov s ním spojených. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže mať za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie, akú čiastku predstavuje náklad, avšak zároveň ho prezentuje ako súčasť poskytnutého úveru, teda aktívum, hoci v skutočnosti ide o náklad spotrebiteľa, a to ani za tej podmienky, že klient súhlasí s okamžitým započítaním nákladu do výšky úveru. 22. V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o náklad nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o náklady má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj náklad, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy. Za tohto stavu bol preto správny záver súdov nižších inštancií, že úverová zmluva neobsahuje správne údaje v zmysle § 9 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa a rovnako správne uplatnili aj sankciu za porušenie tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona.“

52. Súd sa svojimi vyššie uvedenými závermi o dôvodoch bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nijako neodchyľuje ani od vlastnej rozhodovacej línie vo veciach žalobcu, k čomu dáva do pozornosti žalobcu napr. svoj rozsudok vo veci 9Csp/5/2024, potvrdený aktuálnym rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoCsp/11/2025 zo dňa 20.11.2025.

53. Vzhľadom na zistenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru už z dôvodov podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ bolo v danom prípade nadbytočné a nevhodné zaoberať sa skúmaním, či veriteľ pred uzavretím zmluvy náležite, s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať úver, teda či by tu neboli aj dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods.2 ZoSÚ, nakoľko na výsledku sporu by to nič nezmenilo. Nebolo to potrebné ani pre posúdenie možnosti úver predčasne zosplatiť, lebo už titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodov podľa § 11 ods.1 ZoSÚ tu žalobca právo úver predčasne zosplatiť nemal a navyše predčasné zosplatenie úveru učené žalobcom tu podľa názoru súdu ani nespĺňalo náležitosti platného právneho úkonu.

54. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (kedy výška splátky očistenej od úrokov a poplatkov pri výške úveru 4.950,- eur a 96 dohodnutých mesačných splátkach by bola 51,56 eur) pri uskutočnených úhradách žalovaného do predčasného zosplatenia dňa 17.07.2023 vo výške 550,28 eur (čo pokrýva 10 celých mesačných splátok), teda všetky splátky do júna 2023 žalobca v tom čase, ktorý tvrdil, ani nemohol úver platne predčasne zosplatiť (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

55. Navyše aj keby úver vôbec nebol bezúročný a bez poplatkov, predčasné zosplatenie by podľa názoru súdu neplatné bolo aj z nasledujúcich dôvodov.

56. Záonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, v čase kedy malo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dôjsť, upravoval § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

57. Pokiaľ ide o samotné predčasné zosplatenie pohľadávky, toto musí spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Musí spĺňať požiadavku jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti. Súd v tejto súvislosti podporne poukazuje napr. na Veľký komentár k Občianskemu zákonníku autorov Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 – 450, 2. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2019. 636 s. z ktorého cit. "Keďže predčasné zosplatenie pohľadávky dodávateľom je jednostranným adresovaným hmotnoprávnym úkonom, je nevyhnutné, aby tento obsahoval aj jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvanie spotrebiteľského záväzku. Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve titulom, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Požiadavka na odôvodnenie jednostranného konania dodávateľa, ktoré napĺňa znaky jednostrannej zmeny zmluvných podmienok, plynie aj z ostatnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, konkrétne z rozsudku vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG v.Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen EV, a rovnako z rozsudku Súdneho dvora v spojených veciach C-359/11 a C-400/11, Alexandra Schulz v.Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG a Josef Egbinghoff v.Stadtwerke Ahaus GmbH. Medzi uvedenými situáciami vidíme nevyhnutnú analógiu, ktorú medzičasom z hľadiska nevyhnutnosti odôvodnenia vyhlásenia predčasnej splatnosti potvrdzuje aj súdna prax."

58. Zosplatenie nemohlo tu byť platným právnym úkonom, lebo upozornenie pred zosplatením (zo dňa 20.06.2023) neobsahovalo tu identifikáciu splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplateniu (k tomu pozri rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 či 5Cdo/188/2023).

59. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.10.2025 k otázke zosplatenia odvolával sa na to, že v tu súdnej veci došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, toto je platné, lebo žalovanému bol zo zmluvy známy jeho záväzok veľmi podrobne. S touto argumentáciou žalobcu súd nesúhlasí a nakoľko uvedená otázka bola aktuálne riešená a definitívne vyriešená najvyššou súdnou autoritou všeobecného

súdnicstva v SR (Najvyšším súdom SR), súd odkazuje na závery Najvyššieho súdu SR k uvedenej otázke (viď aj článok 2 ods.2 základných princípov CSP).

60. K tvrdeniam žalobcu o smerovaní rozhodovacej praxe treba uviesť, že Krajský súd v Prešove už v rozsudku zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 vo vzťahu k náležitostiam zosplatnenia dlhu uviedol, že "taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplátenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa § 103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh, je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§ 37 ods. 1 OZ)".

61. Uvedený názor opakovane potvrdený bol aj v ďalších rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove (viď napr. rozsudok zo dňa 29.10.2019 sp. zn.20Co/90/2019, bod 17 jeho odôvodnenia) a zotrváva na ňom aj aktuálna rozhodovacia prax Krajského súdu v Prešove (viď napr. aktuálne rozhodnutia sp. zn. 7CoCsp/23/2023 alebo 22CoCsp/30/2023).

62. Nakoľko sa za súčasť ustálenej judikatúry považuje až názor opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (viac v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018), súd poukazuje na to, že tento v dvoch aktuálnych rozhodnutiach - a to v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, ale aj v uznesení sp. zn. 2Cdo/149/2021 potvrdil, že podmienkou platného predčasného zosplatnenia úveru je „potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle § 565 OZ a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 OZ“ (citované z bodu 14.2 odôvodnenia unesenia sp.zn.2Cdo/149/2021).

63. O uvedenom by nemali byť žiadne pochybnosti, nakoľko v už spomínanom uznesení zo dňa 24.01.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023 Najvyšší súd v poslednej vete bodu 14.2 odôvodnenia výslovne a jasne uviedol, že cit. "V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh."

64. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024 Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.

65. Aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.

66. Vo vzťahu k žalobcom naznačovanej nejednotnosti súdnej praxe v danej otázke súd poukazuje na to, že relevantnosť a zjednotenie uvedených záverov najvyšším súdom sú v súčasnosti jednoznačne potvrdené, keďže v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 bolo pod číslom 34/2025 publikované uznesenie Najvyššieho súdu z 13.02.2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022, podľa ktorého právnej vety bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

67. K otázke, z čoho vyplýva povinnosť v listine vedúcej k zosplatneniu uvádzať špecifikáciu splátky, súd uvádza, že aj s uvedenou otázkou sa najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozhodnutí vysporiadal, k čomu súd poukazuje na bod 11 jeho odôvodnenia, kde k tomu výslovne uviedol, cit. „dovolať súd argumenty dovolateľky na podporu jej tvrdenia o neexistencii žiadneho právneho podkladu pre vyžadovanie uvedenia tiež konkretizácie splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplatneniu (v žiadosti o jednorazové splatenie,

resp. v upozornení na hodlané využitie práva tejto predchádzajúcom, nepovažuje za udržateľné...“. Následne v bode 12 odôvodnenia svojho rozhodnutia najvyšší súd vysvetlil dôvody, pre ktoré je potrebná identifikácia splátky a uviedol, že na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).

68. V tu súdnej veci oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru označené ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.07.2023 neobsahovalo identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu, uvádzalo len celkovú dlžnú sumu 5.058,25 eur a jej členenie (dokonca vôbec nespomínalo ako dôvod zosplatnenia omeškanie, len sa neurčilo a všeobecne odvolávalo na bližšie nešpecifikované „podstatným spôsobom porušené ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok“) a takisto upozornenie zo dňa 20.06.2023 obsahovalo len uvedenie bankou evidovanej dlžnej sumy (tu 348,52 eur) bez akejkoľvek jej bližšej špecifikácie, ktoré konkrétne splátky sú nezaplatené, s ktorými konkrétne má byť žalovaný v omeškaní. Súd preto nesúhlasí so žalobcom, že žalovaný si vzhľadom na podrobný rozpis splátok v zmluve mohol jednoducho sám domyslieť v čom spočíva jeho omeškanie. Ak by stačilo urobiť vyhlásenie predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru oznámením tejto vety s poukazom na nejaké porušenie (ktoré si spotrebiteľ má len sám odvodiť štúdiom ďalších dokumentov) bez konkrétneho uvedenia, ktorá splátka je tou splátkou, s ktorou spotrebiteľ podľa dodávateľa je viac ako 3 mesiace v omeškaní a pre ktorú sa právo zosplatnenia úveru využíva, potom by to bol sám spotrebiteľ a v prípade súdneho sporu až súd, ktorý by mal ex offo vykonať audit stavu skutkového a právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a vyhľadávať dôvod oprávnenosti tohto úkonu, pričom by mohol dôjsť aj k dôvodom, na ktoré dodávateľ pri vykonaní tohto úkonu ani nepomyslel, čo je neprípustné. Súd preto už z uvedených dôvodov oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a jemu predchádzajúce upozornenie považuje za absolútne neplatný právny úkon.

69. Znamená to, že žalobca má nárok len na nezaplatené splátky splatné ku dňu rozhodnutia súdu. Prvá splátka bola podľa zmluvy splatná dňa 20.09.2022, splatnosť splátok bola dohodnutá k 20. dňu v mesiaci. Ku dňu rozhodnutia súdu tak bolo splatných 39 splátok, čo predstavuje sumu 2.010,84 eur (39 x 51,56 eur). Súd vychádzal totiž z jednej splátky vo výške 51,56 eur očistenej od úrokov a poplatkov (4.950 eur: 96 splátok). Uvedený postup už pre žalobcu nemôže byť prekvapivý, keďže súd sa ním nijako neodchyľuje od svojej doterajšej rozhodovacej činnosti (viď už spomínaný spor žalobcu 9Csp/5/2024 a tiež spor žalobcu vedený tu pod spisovou značkou SK-4Csp/28/2022, kde daný postup súdu bol na odvolanie žalobcu podrobený odvolaciemu prieskumu a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/37/2023 rovnako potvrdený). Žalovaný do dňa vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku) zaplatil celkovo 650,28 eur (550,28 eur + 100 eur po podaní žaloby), preto jeho splatný dlh ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 1.360,56 eur (2.010,84 eur – 650,28 eur). Súd preto vyhovel žalobe len v tejto časti a vo zvyšku ju ako nedôvodnú zamietol. Znamená to, že žalovaný by mal pokračovať v splácaní úveru po 51,56 eur mesačne až do dohodnutej doby konečnej splatnosti (20.08.2030).

70. Vzhľadom na všetko uvedené súd žalobu za dôvodnú mal čo do zaplatenia istiny vo výške 1.360,56 eur.

71. Čo do požadovaných poplatkov vo výške 54,-eur, ktoré podľa listiny Aktuálny stav úveru majú predstavovať sčasti (suma 36,- eur) náklady spojené s vymáhaním úveru za zasielané upomienky a zosplatňujúce výzvy žalovanému a sčasti (suma 18,- eur poistné), tu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd už uviedol, že zosplatnenie úveru ani jemu predchádzajúce upozornenie neboli po práve, žalovaný v tom čase ani nebol v omeškaní, a tak sú nedôvodné akékoľvek náklady spojené s výzvami, ktoré súd vyhodnotil ako absolútne neplatné. Vynaloženie reálnych výdavkov v danej výške navyše nebolo preukázané. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 221,64 eur nebolo možné priznať, nakoľko aj predžalobná výzva zo dňa 29.07.2024, ktorej sa majú týkať, je tak čo do základu, ako aj výšky v nej uvádzaných súm z dôvodov už uvedených (bezúročný, bezpoplatkový a neplatne zosplatnený úver) obsahovo absolútne nesprávna a nemôže tak zakladať nárok na náhradu výdavkov s ňou spojených.

72. Súd žalobu zamietol aj v časti požadovaného poistného vo výške 18,- eur, nakoľko úver žalobcu je bezúročný a bez poplatkov, a tak ani tento poplatok žalobcovi nebolo možné priznať, a nebolo naň ani možné započítavať už uskutočnené úrady žalovaného, nakoľko z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je podľa názoru súdu zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Na priznanie poistného musela byť preukázaná možnosť spotrebiteľa odmietnuť ponúkané doplnkové služby a odmietnuť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, aby bolo vylúčené, že vopred naformulované doplnkové služby sú jednou z podmienok uzatvorenia zmluvy o úvere. Ustanovenia o poistení sú v zmluve o úvere predformulované. Žalobca nepredložil súdu žiadnu samostatnú poistnú zmluvu uzavretú so žalovaným, z ktorej by bolo možné vyvodiť platné a od úveru nezávislé dojednanie o povinnosti žalovaného platiť poistné, preto poistné vyvodzované z jeho dojednania len v zmluve o spotrebiteľskom úvere priznať pre sankciu bezpoplatkovosti úveru nemožno (podporne vid' rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 10Csp/147/2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/14/2020). Pre bezúročnosť úveru nemožno žalobcovi priznať ani ním žiadané úroky a ani kapitalizované úroky z omeškania, nakoľko s plnením neexistujúceho záväzku sa žalovaný do omeškania dostať nemohol a výpočet kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 5,20 eur vychádzajúci z predpokladu výšky splátky zahŕňajúcej aj úroky tu neobstojí.

73. Žalobca ale má nárok na úroky z omeškania z prisúdenej istiny podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

74. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

75. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

76. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

77. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

78. Žalobca uplatnil úroky z omeškania z celej zosplatnenej sumy a nie z jednotlivých omeškaných splátok. Žalovaný však k tomuto dňu (teda k 17.07.2023, do ktorého žiadal kapitalizované úroky z omeškania, ale ani ku dňu 18.07.2023, od ktorého žiadal pokračujúce úroky z omeškania) vzhľadom na vyššie uvedené závery ešte nebol v omeškaní so splátkami vo výške 4.835,43 eur, čo je suma z ktorej žalobca uplatnil úroky z omeškania. Súd preto priznal úroky z omeškania z celej prisúdenej istiny až odo dňa nasledujúceho po zročniti poslednej priznanej splátky. Priznanie sankčných úrokov z jednotlivých splátok po 18.07.2023 by totiž bolo v rozpore s dispozičnou zásadou upravenou v § 216 ods. 2 CSP. Celkovo posúdenie omeškania žalovaného a výpočet uplatneného úroku z omeškania tak boli zjavne nesprávne z dôvodu, že jednalo sa o bezúročný a bezpoplatkový úver. Preto súd priznal úrok z omeškania zo sumy 1.360,56 eur od 21.11.2025 do zaplatenia a len v zákonnej sadzbe zodpovedajúcej takému začiatku omeškania. Súdu je zo skôr vedeného konania žalobcu u neho pod sp. zn. SK-4Csp/28/2022 známe nesúhlasné stanovisko žalobcu s takým prisúdením úroku z omeškania, preto súd poukazuje na to, že uvedený záver bol rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/37/2023 potvrdený, čo žalobcovi musí byť známe. Súd podporne poukazuje aj na svoj rozsudok 9Csp/5/2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 25CoCsp/11/2025 alebo napr. aj na rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 10Csp/80/2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/19/2020.

79. Keďže žalovaný žiadal o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jeho žiadosť a využíjúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanému platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 50,- eur mesačne. Nižšiu splátku nebolo možné povoliť, lebo vzhľadom na výšku dlhu a narastajúceho príslušenstva v podobe úrokov z omeškania nižšia výška splátky nezabezpečovala by reálne uspokojenie veriteľa v primeranom čase a nezodpovedala by požiadavke na spravodlivú ochranu práv žalobcu. Vo vzťahu k výške splátky uvedenej v úverovej zmluve súd uvádza, že tá zahŕňala aj úroky a poplatky na ktoré vinou veriteľa žalobcovi nárok nevznikol, preto nemôže tu byť smerodatná pre posúdenie primeranosti výšky splátky povolenej žalovanému na splácanie bezúročného a bezpoplatkového úveru súdom. Nemožno opomenúť, že popri splátkach na túto, už splatnú sumu dlhu žalovaného naďalej trvá jeho povinnosť splácať ešte nesplatené mesačné splátky bezúročného a bezpoplatkového úveru. Súd má za to, že vzhľadom na výšku prisúdenej sumy a súdom zistené pomery žalovaného ako vyplývajú z jeho výsluchu (§ 295 CSP), z ktorého vyplýva, že je nezamestnaný, žije so svojou matkou a bratom, s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy splátkou, ktorá zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenou v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia je splátka vo výške 50,- eur mesačne. Z vyššie uvedených dôvodov súd povolil splátky vo výške 50,- eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o primeranú výšku splátky k výške splatného dlhu a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ktorý ako veľká banka nebude tým neprimerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, ako i žalovaného a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP).

80. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 a 2 CSP.

81. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že pri uplatňovanom nároku 4.889,43 eur s príslušenstvom žalobca úspešný bol len čo do zaplatenia jemu prisúdenej sumy 1.360,56 eur s časťou príslušenstva a tiež čo do zaplatenia sumy 100,- eur, lebo žaloba v danej časti podaná bola dôvodne a vzatá späť bola a konanie bolo zastavené procesným zavinením žalovaného pre plnenie po podaní žaloby. Vo zvyšku (kde žaloba bola zamietnutá) úspech mal žalovaný, teda prevažujúci úspech v spore je na strane žalovaného. Žalobcovi, ktorý uplatnil nárok na náhradu trov konania, tak podľa výsledku konania nárok na ich náhradu ani v časti nevznikol (úspech mal ani nie v 30 % uplatneného nároku) a úspešnejší žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, žiadne preukázateľné a vyčísliteľné trovy konania mu ani nevznikli. Preto súd náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.